

Ruská i americká jaderná doktrína, strategie, dokumenty i klíčové proslovy - příběhem

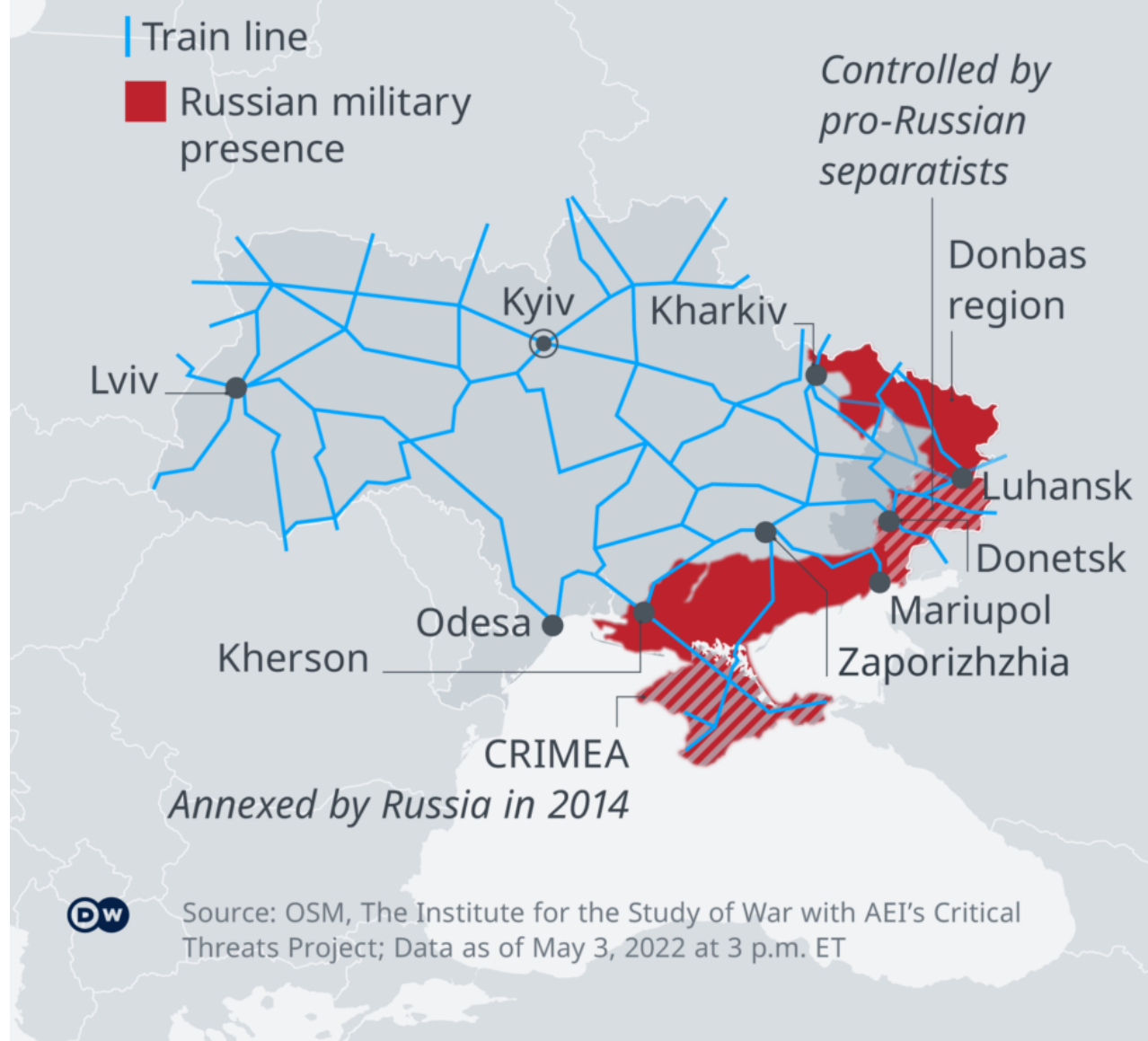
- CZ24 News | 1. října 2022

RUSKO/USA: Zatímco ruské MO ve své jaderné strategii udává, že by jaderné zbraně použilo jen v jaderné odvetě nebo v případě „ohrožení samotné existence Ruska“, Putin i Medvěděv veřejně vyhlašují a vše režírují tak, (jako) aby jaderné zbraně použili kvůli invazi na Ukrajinu. Chování všech hráčů je však částečně předvídatelné - jsou známy jejich jaderné doktríny, klíčové vojenské analýzy, výroky představitelů i fakta o bojišti a odhady bývalých generálů. Tento pečlivě zdrojovaný článek vám shrne všechny klíčové pasáže a odkazy dokumentů, materiálů a proslovů posledních 24 let - formou *doufejme* fiktivního příběhu.

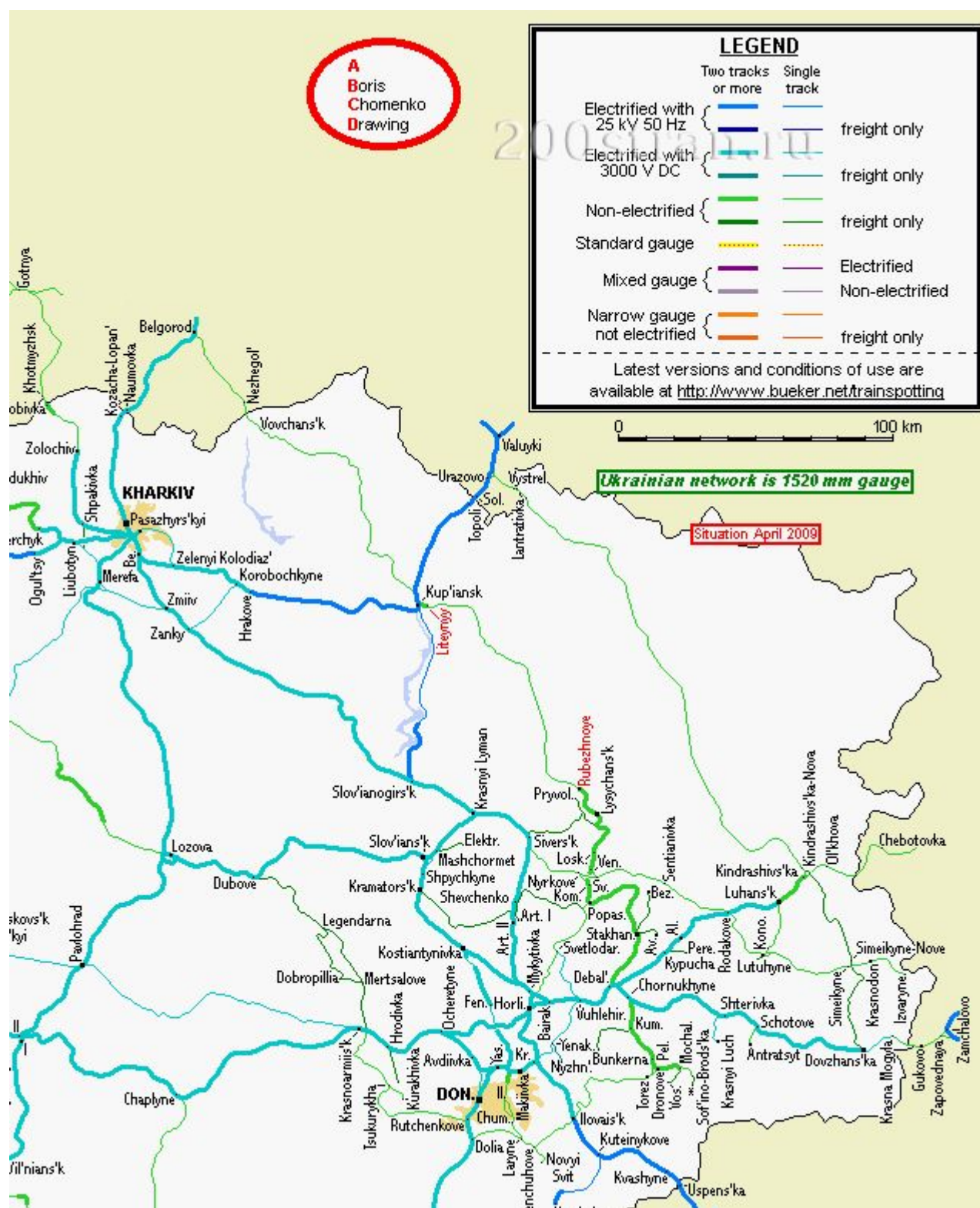
Úvod - to podstatné na frontě, proč Rusko eskaluje zrovna dnes

Dveře velkého sálu Kremlu se otevřely. Vstoupil Šojgu a hned od dveří spustil - „Pane prezidento, nenesu dobré zprávy. Jak víte, naše logistika je [zcela závislá na železničním](#) spojení. Naše železniční vojska jsou nejlepší na světě a jakékoli poškození železniční sítě opraví za pár hodin ([totéž ale](#) zjevně umí i Ukrajina). V létě se nám podařilo obsadit klíčové železniční uzly, ovládnout železnice na Donbase a napojit je na sklady v Rusku -“

Main train lines in Ukraine

„Díky tomu jsme mohli nasadit celou sílu ruského dělostřelectva a úspěšně postupovat. Celá [ukrajinská protistrategie](#) však proto cílí na klíčové železniční uzly, tratě a muniční vlaky. Když se však podíváte na mapu železnic Donbasu a vynesete do ní dnešní stav -“

„Již před měsícem jsme ztratili trať ze skladů v Belgorodu na Charkov a Kupjansk. Nedávno Ukrajinci odřízli i hlavní trať ze severu Voroněže na frontu, protože na severu zabrali klíčový železniční uzel Izjum, a teď i na jihu odřízli druhý klíčový uzel Lyman. Tím jsme přišli jsme o zásobování celé severodonbaské fronty i z jihu! Zbývá už jen neelektrifikovaná jednokolejka z Lysyčansku na sever. Jenže protože nemůžeme přes Izjum, naše vlaky tam musí po jednokolejce pendlovat – a to strašlivě snižuje kapacitu logistiky. Oproti tomu Ukrajinci teď mohou používat dvojkolejnou elektrifikovanou páteřní trať z Charkova do Kupjansku a lifrovat jí na frontu munici i posily rychleji, než my.“

Co oficiálně říkají ruské vládní strategické doktrinální směrnice

Putin poodešel k oknu a díval se kamsi do dálky. „To už je jedno, Sergeji. Právě jsem nechal připojit jih a východ Ukrajiny k Rusku, a to i včetně území, která neovládáme ale nárokuje si je. Tím se oficiálně ukropové z ‚obránců‘ mávnutím kouzelného proutku stali ‚útočníci‘. Můj životní majstrštyk. Dokážete mi teď citovat, co říká [naše vojenská doktrína \(překlad\)](#) o jaderných zbraních?

„Jistě, pane prezidente -“

„Ruská federace si ponechává právo použít jaderné zbraně v odvetě za nasazení jaderných či jiných zbraní hromadného ničení proti sobě a/nebo svým spojencům, a také v případě agrese proti Ruské federaci s nasazením konvenčních zbraní, kdy je ohrožena sama existence státu.“

„Správně. Ale to není všechno, že? Co říká druhý odstavec?“

„Rozhodnutí o použití jaderných zbraní přijímá prezident Ruské Federace.“

„Tak. A já jsem v roce [2018 výslovně řekl](#), že -“

„jsme připraveni použít a použijeme jaderné zbraně pouze pokud budeme přesvědčeni, že agresor útočí na Rusko – na naše území.“

Mým podpisem se teď Ukrajina stala ruským územím. Takže tím jsme se dostali přesně do situace, o jaké jsem mluvil před čtyřmi lety. Nic nám nebrání použít taktický jaderný úder.

Šojgu se trochu ošíval. „Vladimíre, naši závaznou jadernou politiku rozvádí [Základní principy státní politiky RF jaderného odstrašení \(překlad\)](#), které jsi ty sám předloni vydal prezidentským dekretem. Ve článku 19 tam výslovně upřesňuješ, že kromě detekce mezikontinentálních raket, jaderného napadení nebo útoku na náš řetězec velení a vypuštění strategických sil, můžeme jaderné zbraně použít pouze v případě agrese proti Ruské federaci, kdy je ohrožena *само существование государства* – sama existence, přetrvání, našeho státu.“

Putin se otočil přes rameno. „A copak naše existence není ohrožena, když by ukronacisti utrhlí kus ruského území? Když bychom byli tak poníženi před celým světem?“

Šojgu se zamračil. „Pokud je to tak, proč jsi nás úmyslně vmanévroval přesně do situace, kdy už nemáme jinou možnost?“

Co říkají ruské strategické plány a vrcholné vojenské úvahy a strategie

Vladimírovi proběhl po tváři náznak úsměvu. „Tehdy jsi ještě nebyl ve funkci a o Obranu ses nezajímal, ale nečetl jsi náhodou někdy Vojenskou myšlenku č. 3/1999? Vyšlo to myslím i ve Vojensko-zahraničních obzorech. Oboje vydává tvoje ministerstvo obrany, máš to v archivech.“ Když se Šojgu nechápavě zamračil, Putin pokračoval. „Generálporučík raketových vojsk Levišin a vynikající teoretici, Kandidáti vojenských věd Nedelin a Sosnovskij, tam vydali zajímavou analýzu. Jmenovala se [O použití jaderných zbraní k de-eskalaci vojenských akcí](#). Dovol mi z něj citovat pár nejdůležitějších vět.“

Pokud odstrašení nebylo účinné a nastala agrese, jaderné zbraně by měly být považovány nejen za prostředek porážení protivníka, ale i deeskalace bojů. Taková deeskalace by spočívala ve skutečném použití jaderných zbraní k demonstraci ochoty i úderu na nepřítele. Taková úloha je nejlépe proveditelná nestrategickými jadernými zbraněmi, v první řadě Takticko-Operačními Jadernými Zbraněmi (ОТЯО), které by zabránily nekontrolovatelné jadernou eskalaci až po vzájemné masivní jaderné údery strategickými prostředky. Předestíráme, že v takovém případě by se pro protivníka stalo nejrozumnější/nejpříjemnější ukončení vojenského střetu.

Navrhujeme následující členění. „Demonstrace“ je aplikace jednoho demonstrativního jaderného úderu na pustá území (např. vodní plochy), nebo druhořadé nepřátelské vojenské instalace s omezeným množstvím personálu nebo neobsluhované.

„Zastrašující demonstrace“ je aplikace jednoho demonstrativního jaderného úderu na dopravní uzly, užitkové struktury nebo jiné objekty v oblasti vojenských operací, a/nebo na jednotlivá uskupení nepřátelských sil, který by vyústil ve narušení (snížení efektivity) řízení invazních sil na operačně-taktické úrovni a přitom nezpůsobil příliš vysoké ztráty na silách protivníka.

„Zastrašení“ je aplikace skupinových úderů proti hlavní skupině vojsk protivníka na jednom operačním směru, s cílem změnit poměr sil na bojišti nebo zabránit průlomu protivníka do operační hloubky obrany.

Šojgu zesinal. „Přece nechceš provést skupinový jaderný úder u Lymanu?! Vždyť je to dvě sta kilometrů od našeho Doněcku i Luhansku, a co by kamenem dohodil od Slavjansku a Kramatorsku!“

Putin se zatvářil záhadně. „Neslyšel jsi v televizi na Prvním kanále Solovjova? Ti Ukrajinci, kteří odmítli naši pomoc a osvobození, jsou nacisté a nepřátelé ruského národa, si nezaslouží nic než zemřít. O naše lidi se postaráme potom. Ale neměj péči, nebude to zapotřebí. Západ to nebude riskovat.“

„Jak si tím můžeš být tak jistý?“

Ruská jaderná komunikace směrem k USA

„Americké ministerstvo obrany ten článek dobře zná. Studují naše odborná periodika od 90. let, jen co jsem je odtajnil. Přečetli [všechno o jaderné eskalaci](#) nejen od Levišina, ale i [od Sokova](#) a Patruševa. Již osm let [jej citují v amerických obranných](#) dokumentech – přezdívali jej ‚doktrína eskalace k deeskalaci‘, bojí se, že bychom sáhli k ‚demonstrativnímu jadernému úderu když bychom prohrávali a chtěli dosáhnout konce bojů za podmínek výhodných pro Rusko‘, a hádají se jen, zda to opravdu je součástí našeho plánování, nebo ne. Protože jak jsi sám řekl, v naší ‚Vojenské doktríně‘ ani ‚Principech jaderného odstrašení to není‘. Dokonce to náš velvyslanec v USA Antonov [výslovně popřel](#) v dubnu 2019.“

„No to ale -“ Putin skočil Šojgovi do řeči. „Proto jsem teď několikrát výslovně naznačil jaderné údery hned ve dvou projevech, aby pochopili, která z těch možností je ta správná.“

V mobilizačním projevu 21. září – „Pokud bude narušena územní integrita Ruska, nepochybně použijeme všechny prostředky v našem arzenálu. Toto není blufování.“

V [anexačním projevu](#) 30. září – USA jsou jedinou zemí na světě, která použila jaderné zbraně ke zničení japonských měst Hirošimy a Nagasaki. **Mimochodem, tím nastolily precedens.** Stejně tak srovnaly se země Drážďany, Kolín a jiná německá města, bez vojenské nutnosti, jen s jedním cílem, stejně jako při jaderném bombardování Japonska: **zastřít obě země a celý svět.**

„Já jsem dostal svodku s těmi americkými dokumenty,“ konečně zareagoval Šojgu. „A ty ovšem naprosto výslovně říkají, že takovou eskalaci k deeskalaci by USA nemohly akceptovat, protože by to byl precedens, kterého by se vzápětí chytl každý jaderný stát. V [aktuální verzi americké jaderné](#) strategie, ‚Nuclear Posture Review‘, píší toto.“

Moskva plánuje a nacvičuje (tzn. připravuje) omezený jaderný úder, což značí pomýlenou představu, že zastrášovací jaderné hrozby nebo omezené použití jaderných zbraní paralyzuje USA a NATO a tím ukončí konflikt za takových podmínek, jaké vyhovují Rusku. Účinné americké odstrašování ruského jaderného útoku a nenukleárního strategického útoku nyní vyžaduje i zajistit, že ruské vedení se nepřepočítá ohledně důsledků omezeného použití jaderných zbraní v útoku, ať regionálně nebo proti samotným USA.

Rusko naopak musí pochopit, že jaderný útok, jakkoli omezený, nesplní svůj účel, zásadně změni povahu konfliktu, a vyvolá pro Moskvu nevypočitatelné a nesnesitelné ztráty. Naše strategie zajistí, že Rusko pochopí, že jakékoli použití jaderných zbraní, jakkoli omezené, je nepřijatelné.

Putin mávl rukou. „Papír snese všechno. Ano, psát to tam mohou. Ale jak to chtějí udělat? Opravdu budou riskovat další eskalaci a jaderné ohrožení své domoviny – jen kvůli nějaké Ukrajině? Místo mě to 28. září na Telegramu přímočařeji vyjádřil Medvěděv.“

Téma posledních dní je ruská jaderná hrozba. Biden a Trussová, Blinkenové a Sullivanové, požadují aby „Rusko sundalo ruku z jaderného tlačítka“. Všichni vyhrožují „děsivými následky“ pokud Rusko použije jaderné zbraně. (...) Otázka zní jinak.

Představme si, že je Rusko donuceno použít svoje nejsilnější zbraně proti ukrajinskému režimu, který spáchal agresi velkého rozsahu, ohrožující samotnou existenci našeho státu. Můj odhad je, že NATO by přímo neintervenovalo ani v takovém případě. Protože bezpečnost Washingtonu, Londýna a Bruselu je pro Severoatlantickou alianci mnohem důležitější, než osud umírající Ukrajiny, i pokud ji vrchovatě zásobovali nejrůznějšími zbraněmi. Dodávky moderních zbraní jsou pro západní země prostě byznis, i když promíchaný s nenávisť k nám. Nic více.

Transoceánští a evropští demagogové nezemřou v nukleární apokalypse. Takže „spolknou“ použití jakýchkoli zbraní v tomto konfliktu. Tak to je.

Chvilí bylo ticho. Oba muži asi nad něčím přemýšleli. Šojgu si odkašlal: „Z té škály předestřené Levišinem bych asi doporučoval variantu ‚demonstrace‘, operačně-taktickou hlavici detonovanou ve výšce nad Černým mořem. Žádný spad, žádné škody, jen opravdová výstraha Západu, že to myslíme vážně. Pokud taková jaderná exploze nikoho nezabije, nic nezničí, a vlastně bude v mezinárodních vodách, i v USA bude nemožné zareagovat na to úderem, který by zabil naše vojáky či infrastrukturu.“

Bylo by to nepřiměřené.“

Šojgu se ušklíbl a pokračoval. „Maximálně mohou zkusit uvalit na nás ještě více sankcí – ale po takové ‚malé jaderné demonstraci‘ by světové trhy zešlély hrůzou a ceny energií i surovin by vyletěly tak, že bychom i se sebehoršími sankcemi za jediný měsíc měli vyděláno na dlouhé roky dopředu.“

Ale Putin zavrtěl hlavou. „To by nic nezměnilo na bojišti. Sám jsi to řekl – utržili jsem nenápadnou a dosud neviditelnou, ale zásadní strategickou újmu. Bez železničních tratí nám teď v Luhanské oblasti hrozí stejný kolaps logistiky, jako v dubnu nad Kyjevem. Ten průlom musíme zastavit. Půjdeme na variantu zastrahující odstrašení nebo rovnou zastrahení. Když už sáhneme k atomu, rovnou jím musíme zastavit ten průlom u Lymanu. Mobilizace vyvolává překvapivý odpor a nemůžeme si dovolit specoperaci prohrát.“

2. ŘÍJNA - BLESKOVÁ ZPRÁVA - NAD UKRAJINSKÝM KUPJANSKEM DETONOVALO NĚKOLIK JADERNÝCH HLAVIC!

Fakta o rozložení sil v NATO

Jens Stoltenberg klusal po chodbě velitelství NATO v Bruselu a nechával se nabířovat od svého asistenta. V NATO platí právo Veta a navzdory kecům alternativních médií o dominanci USA je s gustem a často využíváno nejen Tureckem, ale i (podle Putina ‚amerikou okupovaným‘) Německem, a dokonce i Orbánovým Maďarskem. „Takže, jaké je rozložení sil před hlasováním?“

„Maďari a Němci to již předem slíbili vetovat. Český zástupce chybí a nedá se mu dovolat. Turecko požaduje ‚potvrzení dodavadních pozic a orientace NATO‘. Poláci požadují tvrdou reakci, jak avizovali předem.“

Stoltenberg si povzdechl. Ano, [Zbigniew Rau to říkal](#) jasně.

Pokud Rusko na Ukrajině použije jaderné zbraně, NATO musí zareagovat konvenčními zbraněmi. A odpověď musí být devastující.

Pár metrů před konferenční místností se zástupci Severoatlantického koncilu zpomalil a chytil dech. „Takže, uděláme to takto. Nejprve necháme Poláky předložit jejich návrh. Ten bude rychle vetován a diskusi odročíme na závěr. Potom navrhnou neutrálně znějící hlasování o ‚rezolutním zdůraznění pozic NATO‘, a pokud projde, zopakují co jsem řekl v anti-anexačním [projevu 30 září](#).“

Ale nemění to povahu konfliktu. Ten zůstává brutální ruskou agresivní válkou proti Ukrajině.

A nezmění to náš závazek podpory Ukrajině.

NATO není účastníkem konfliktu. Ale poskytujeme Ukrajině podporu, aby sama mohla hájit své právo na sebeobranu, zakotvené v Chartě OSN.

Naše aliance je obranná. Stojíme jednotní a odhodlaní bránit a chránit každého **člena NATO**, a každý coul **území NATO**.

Americký zástupce v Severoatlantické radě se omluvil ihned poté, co byl vetován polský návrh o zapojení NATO do konvenčního trestného úderu na Rusko. „Ano, žádné překvapení. Turecko,

Maďarsko, Německo, dokonce i Francie. NATO nic, zase je to jen na nás ochotných.“

Doktrína, plány a logika reakce USA

V bunkru Národní Bezpečnostní Rady desítky metrů pod Bílým domem bylo dusno. Všichni doufali, že tento scénář nenastane a mačkali se tam již několikátý den. Prezident Biden měl náladu pod psa a mračil se. Mračil se na ředitele CIA Burnse, který jej ubezpečoval že „pravděpodobnost jaderného útoku je nejvyšší v historii, ale přesto velmi malá“. Ještě více se však mračil na Colina Kahla, náměstka ředitele Ministerstva obrany pro Plánování, který odpovídal za Nuclear Posture Review USA.

„V NPR jste psali, že klíčová součást naší odstrašující pozice je, aby se Rusové nepřepočítali a nepokoušeli omezený jaderný úder eskalace k deeskalci. Očividně jste jim to srozumitelně nevysvětlili. A já teď vejdu do dějin jako prezident nejsilnější velmoci světa, který nebyl schopen zabránit prvnímu použití jaderných zbraní po 77 letech.“

Kahl se bránil. „Přes ministerstvo zahraničí jsme Putinovi [jasně a konkrétně vzkázali](#), jak zareagujeme pokud se uchýlí k jaderné agresi. Jak řekl váš mluvčí Sullivan...“

S vysoce postavenými činiteli v Kremlu jsme napřímo, soukromě a na velmi vysoké úrovni komunikovali, že jakékoli použití jaderných zbraní bude pro Rusko mít katastrofické následky, že USA a naši spojenci zareagují s rozhodností, a byli jsme jednoznační a konkrétní ohledně toho, co by to obnášelo.

Biden si povzdechl. „Připomeňte mi – co přesně jste jim řekli?“

Slovo si vzal ministr obrany Lloyd Austin. „Pokud detonují jadernou zbraň v neobydlené oblasti bez škod na životech a majetku, reakcí bude jen další vlna zničujících ekonomických sankcí. Pokud ale provedou jaderný útok na Ukrajinu, USA sice v rámci deeskalace ani neprovedou žádný jaderný protiúder, ani nezaútočí na ruská vojenská zařízení uvnitř mezinárodně uznávaných hranic Ruska. Ale že bychom provedli jednorázový, masivní odvetný úder střelami s plochou dráhou letu na všechny ruské vojenské cíle uvnitř mezinárodně uznávaných hranic Ukrajiny.“

Biden se pořád tvářil nešťastně. „Už jste se jednou přepočítali, že Putin si nedovolí jaderný úder, protože mu jasně vyjevíme cenu za to. Ten chlap je očividně úplně odtržený od reality a s gusem všechno úmyslně zrežiroval tak, aby to skončilo atomovým hříbem. Nebo je mu to jedno a hodlá zemřít a celý svět vzít s sebou. Však jste to slyšeli – jak to v roce 2018 [řikal v Soči o mučednících](#)? V tom jeho debatním klubu, tak vzpomeňte si někdo...“

Ale jakýkoli agresor by měl vědět, že odplata je nevyhnutelná a že budou zničeni. A my jako oběti agrese, jako mučedníci půjdeme do nebe, kdežto oni prostě zahynou protože nebudou mít ani čas vyznat se ze svých hříchů.

Teď už se mračil i ministr Austin. „Pane prezidente, máme zde funkční precedens. Když prezident Obama pohrozil Rusku a Assadovu režimu masivní odplatou za „překročení červené linie“ použití chemických zbraní, ale nakonec jen vyslal salvu střel s plochou drahou letu a Rusko o tom několik minut před dopadem varoval, Rusové to přijali. Ale hlavně – to není to nejdůležitější. Toto je zlomový moment – celý svět teď čeká a dívá se, jak zareagujeme.“

Ministr obrany se nadechl a pokračoval. „Nejde vůbec o Ukrajinu a nejde ani o Rusko. **Každý, kdo má k dispozici nebo na dosah jadernou hlavici, teď napjatě čeká, zda mu zaručuje absolutní beztrčnost a volnou ruku k řádění. Zda USA vždy při reálné jaderné výhrůžce kapitulují. Pokud teď ukážeme slabost, už to nikdy neskončí.**“

„Vzápětí by Severní Korea napadla Soul a praskla atomovou bombou na Incheon, aby nás donutila nebránit Korejskou republiku. Čína by napadla Taiwan a detonovala hlavici nad ostrovem Pratas, abychom neintervenovali. Írán by urychleně dokončil jaderné zbraně a klidně to odpálil uprostřed pouště, jen aby nás i Izrael donutil nereagovat na záplavu ‚dobrovolníků‘ a těžkých zbraní pro Hizballáh a invazi na Západní břeh. A vzápětí by jaderné zbraně pořídili Saúdi, Katar a každý diktátor. O to se tu jedná. Pokud teď couvneme, rázem končíme my i celý mezinárodní pořádek.“

Biden, teď již zcela očividně nešťastný, neobratně točil propiskou. „Chápu. Musíme udeřit tak jasně, aby se nikdo další neopovažoval zkoušet totéž. Aby bylo jasné, že nás to nezastrašilo, ale naopak na to rázně odpovíme. Zároveň ale nechceme další eskalaci s těmi vyšinutými magory v Kremlu. Jak jen tohle vybalancovat? Jak to deeskalovat?“

Extrémní fikce: kdyby se USA zachovaly po vzoru Ruska

K překvapení všech se přihlásila tisková mluvčí Karine Jean-Pierre, která v NSC vlastně ani neměla co dělat – přiběhla sem s prezidentem při jaderném poplachu. „Já bych možná měla nápad.“

V tu chvíli ji propichovaly všechny oči v místnosti. Co může tisková mluvčí vědět o strategii odstrašení a balancu?

„Víte, jsem jen tisková mluvčí. Ale znám se s jinými tiskovými mluvčími a podrobně sleduji jejich práci. Včetně těch Ruských.“ Karine se nervózně nadechla a pokračovala. „Kompletní ruská tisková prohlášení jsou od roku 2014 postavena na drzém popírání nepopíratelného, které však Rusové očividně vnímají jako ctnost a úžasnou zábavu. V roce 2014 Peskov s zcela vážnou tváří prohlašoval, že ruští vojáci, zcela ostentativně vybaveni v nejnovějších kompletech Ratnik a maskáčích vzoru EMR, nejsou ruští vojáci, nýbrž místní domobranci co vybrakovali ukrajinské sklady.‘ O pár měsíců později prohlašoval, že nasazení demonstrativně nejnovějších ruských tanků na Ukrajině u Ilovajsku a Debalceva není invaze ruské armády, nýbrž že si ruští vojáci vzali ‚dovolenou‘ a na dovolenou si zjevně půjčili i své tanky. A když vybombardovali porodnici, souběžně to na jednu stranu popírali ale zároveň přiznávali s tím, že tam byla ‚základna nacistů‘.“

„A co z toho, ženská? K věci!“ Vyštěkl ministr Austin.

„Chci tím říci, že pokud se rozhodnete realizovat plán pana ministra obrany, můžeme mu otupit hrany tím, že s Rusy zahrajeme jejich vlastní hru.“

3. ŘÍJNA – BLESKOVÁ ZPRÁVA – STOVKY KONVENČNÍCH EXPLOZÍ V RUSKEM OKUPOVANÉ ČÁSTI PEVNINSKÉ UKRAJINY!

Mluvčí Jean-Pierrová vyskočila na pódium tiskové místnosti Bílého domu. Sál byl poloprázdný – od chvíle, kdy Rusové detonovali atomovou salvu a USA přešly na DEFCON-2 se většina obyvatel měst zoufale snažila ujet na venkov, novináře nevyjímaje. Přesto viděla několik tázavých obličejů.

„Dobré dopoledne všichni. Bude to krátké, ale musíme adresovat určité zprávy. Oukej. Určitě jste slyšeli, že asi před pěti minutami na Ukrajině explodovaly stovky konvenčních zbraní. Chci zdůraznit, že to NEBYL, opakuji nebyl, útok Spojených států. Neúčastníme se konfliktu na Ukrajině přesně stejně, jako se jej v roce 2014 neúčastnilo Rusko.“

Poslední věta vyvolala v sále řadu zdvižených obočí. „Ale k věci. Jak vidíte, je tu se mnou poradce pro národní bezpečnost Jake Sullivan, vítám jej na pódiu.“

Jake Sullivan se svou typicky nevýraznou mimikou se přesunul za mikrofon a vzápětí vyvolal šok. „Děkuji, Karine. Jak Karine právě řekla, na Ukrajině explodovaly stovky konvenčních zbraní. Věc se má tak. Nebyl to odvetný útok Spojených států na ruskou infrastrukturu za bezprecedentní ruskou jadernou agresí a eskalaci – ale byly to naše zbraně. Totiž, neznámým aktérům pravděpodobně z hnutí Anonymous se podařil rozsáhlý hackerský útok proti počítačovým systémům amerického letectva i námořnictva, při kterém ovládli naše střely s plochou drahou SLCM Tomahawk i taktické střely JSOW a JASSM a vyslali je proti [ruským nacistům z jednotky Rusič](#), kteří s oblibou [řežou hlavy šteňátkům](#). Naštěstí se jim kvůli softwarovým odlišnostem nepodařilo ovládnout střely ALCM AGM-86 ani nosiče jaderných hlavic.“

Reportéři ani nehnuli brvou. Bylo vidět, že přemýšlí, zda sní nebo bdí, zda si z nich Sullivan dělá legraci nebo to myslí vážně, zda to může být pravda nebo co to má být.

„Hackeri, sympatizující s Ukrajinou, v plánovacím softwaru přeplánovali cvičné lety a synchronizovaně odpálili salvu na ruské cíle na Ukrajině. Spojené státy okamžitě po zjištění ztráty kontroly nad svými zbraněmi kontaktovaly Kreml s vysvětlením a varováním. Podařilo se nám Moskvu varovat včas, několik minut před dopadem. Aktivované ruské PVO se podařilo pár unesených střel sestřelit, ale většina zasáhla aktivisty stanovené cíle.“

„Nyní jsme již obnovili jsem plnou kontrolu nad systémem i arzenálem a vyšetřování je v plném proudu. Spojené státy se zříkají veškeré odpovědnosti za tento nešťastný útok a ujišťujeme světovou komunitu, že jej svědomitě vyšetříme a pachatele budou pohnáni k odpovědnosti. Ano?“ Jack pokynul korespondentovi CNN.

„Jak máme uvěřit, že partičce hackerů se podařilo získat kontrolu nad americkým plánováním letů i stand-off zbraněmi?“

Sullivan nadále zachoval bezvýraznou tvář. „Věc se má tak, Kaitlane. Ve vesmíru, kde v záporožské oblasti sice Rusové ovládají a mohou vnutit své loutkové referendum maximálně 61% obyvatel a proti ruské invazi tam demonstrovaly tisíce obyvatel, ale podle TASS a Moskvy přesto údajně 93% hlasovalo pro anexi Ruskem. Ve vesmíru, kde ruští si vojáci mohou vzít dovolenou ze služby, odskočit si bojovat na Ukrajinu a přitom si s sebou na výlet půjčit i plně vyzbrojený nejnovější tank, ale ruská armáda o tom nic neví a neúčastní se toho.“

„Ve vesmíru, kde může Rusko napadnout sousední stát s argumentem, že musí ‚obnovit kontrolu‘ separatistických útvarů nad územím, které sice nikdy v životě neovládaly, ale nárokují si je podle svých ‚ústav‘. Ve vesmíru, kde Rusko drze prohlásí část území svého souseda za své území a vyzve obránce, ať složí zbraně, protože obranou své domoviny prý ‚útočí na teritorium Ruska.‘ A ve vesmíru, kdy obrana sousedního státu proti ruské invazi údajně představuje tak ‚existenční ohrožení ruského státu‘, že si zaslouží jaderný úder. V takovém vesmíru je očividně nejen možné, ale dokonce snadné, aby aktivisté pobouření takovým vývojem hacknuli americké řízené střely a vyslali je na svou soukromou, nevládní vendettu. Na ‚dovolenou na Ukrajině‘, abych tak řekl.“

„Nyní budeme dále usilovat o deeskalaci a mírové uspořádání na Ukrajině. Jako možným se jeví návrat a obnova Minských smluv, kde by se garantem a součástí dohody nově staly i USA a Rusko a mezinárodní jednotky OSN byly pověřeny vynucováním zastavení palby na obou stranách Minské demarkační linie. Rusko totiž obviňuje nás, že reálně ovládáme Ukrajinu, a USA mohou prokázat, že Rusko ovládalo separatistické milice. Návrat na hranice ze 23.2. by umožnil obnovení mezinárodního práva a status Krymu a Donbasu by poté bylo možné mírovou cestou. Přitom by tím byly splněny

oficiální cíle ruské „speciální operace“ – zabezpečení Doněcké a Luhanské oblasti proti ostřelování civilistů.“

A teď už vážně - jde do tuhého, protože nikdo si nemůže dovolit ustoupit bez ohledu na sázky

Nikdo s byt' jen půlkou mozku si nepřeje jadernou apokalypsu. A nikdo, kdo není úplně vyšinutý šílenec, si nepřeje ani jediný jaderný úder byt' na své nenáviděné nepřátele. Jaderné zbraně měly navždy zůstat v roli odstrašujících prostředků, na které nikdo v konvenčním konfliktu ani nesáhne, ba ani je nezminí.

Je tragédie, kam jsme to tři dekády po konci Studené války dopracovali. V plné nahotě se projevila krátkozrakost vojenských plánovačů, kteří „pro jistotu“ odmítali ve svých vojenských doktrínách zcela vyloučit použití jaderných zbraní v konvenčním konfliktu a v doktrínách jak Ruska, tak USA napsali zadní vrátka – která se ale očividně, byt' se zdají být nezneužitelná, dají překroutit a zneužít politiky v případě zájmu.

Putin zcela cíleně a systematicky režíroval všechny kroky s úmyslem dosáhnout bodu, kdy může provést jadernou „eskalaci k deeskalaci“. Šílení rusofilové tleskali drzosti, s jakou prohlásil za ruské území i oblasti cizího státu, kde žádné ruské invazní síly nejsou, a prohlásil jejich obránce za útočníky na matičku Rus. Vůbec jim nedochází, že s takovou by si klidně Lichtnštejnsko mohlo nárokovat Petrohrad, protože si to dalo „do ústavy“ i když jej neovládá. Vůbec jim nedochází, že tím vším se dostáváme krůček od globální jaderné apokalypsy. Že tleskají druhé Kubánské raketové krizi...

S tím rozdílem, že teď se ani jedna strana nemůže stáhnout.

Není to jako Kubánská raketová krize – je to jako vypuknutí První světové války, kdy jakmile se to rozjelo, žádná strana kvůli své reputaci, smlouvám, principům a precedensům nemohla nevstoupit do války, ačkoli ji nikdo nechtěl.

Modlím se, aby politici dostali rozum a jaderné zbraně nikdo nepoužil. Byla by to katastrofa.

Pokud by kompletní ruské politické vedení byli šílenci, kteří nevidí tento strategický kalkul a svázanost USA, pak nezbyvá než doufat, že ruské vojenské velení v čele s Gerasimovem (kterého např. jeho ukrajinský protějšek nazval „jedním z nejgeniálnějších mužů“) rozum má a nedovolí Kremlu jadernou eskalaci.

Pokud by tomu zabránit nemohli, pak kéž by si ze škály své „eskalace k deeskalaci“ vybrali jen „demonstraci“ v naprosté pustině, a neeskalovali více když jim dojde, že Západ si nemůže dovolit ustoupit. Kéž jim to dojde! Ve svodkách a zprávách rozvědky to musí mít!

A pokud by Rusové jaderně eskalovali „zastrašující demonstrací“ nebo hůře, a spáchali jaderný útok na Ukrajinu, potom je konvenční protiútok USA nejspíše na ruské invazní síly na Ukrajině nevyhnutelnost a chce to vypadnout z města a zajít si pro rozehřešení, protože, pokud Rusům nedojde, kam to vede, a budou opět jaderně eskalovat – od globálního jaderného Armageddonu nás může dělit ca. 40 minut.

Žádná varianta není dobrá. Od vypuknutí války na Ukrajině není žádná alternativa dobrá. Celé je to úplně špatně. Ale od 23.2. to jede samospádem a ani bezpodmínečná kapitulace Ruska, jakou požaduje Ukrajina, ani bezpodmínečná kapitulace Ukrajiny, jakou požaduje Rusko (a místní rusomilné jádro) není principiálně možná kvůli precedensu, signálům a následkům, jaké by to

vyslalo.

Putin udělal fatální strategickou chybu, když veřejně zavázal Rusko k dobytí a „osvobození“ výslovně celé ukrajinské luhanské a doněcké administrativní oblasti – a nejen tou částí doněcké a luhanské oblasti, kterou Rusko již ovládalo. Tím si svázal ruce a teď nemá jak vycouvat. Podle průzkumu Centra Levada je v Rusku 25% fanatických přívrženců války, ca. 21% odpůrců, a zbytku veřejnosti to bylo jedno a nechtěla o „specoperaci“ raději nic slyšet. Dokonce se to projevovalo i na televizní sledovanosti, kde většina přepínala kanál pryč z „specoperatérského“ zpravodajství. To změnila mobilizace, která je nepopulární, a ukrajinské vojenské úspěchy. Nacionalisté (včetně miláčků západu Navalného) tlačí Putina, aby přitlačil – ale on už teď nemá jak. Vyjma atomovek.

Západ udělal fatální chybu, když ignoroval své vlastní závazky v Istanbulské chartě evropské bezpečnosti a nesnažil se dát Putinovi alespoň důstojnou možnost kompromisu ohledně Ukrajiny (minimálně alespoň písemný smluvní závazek NATO za žádných okolností nerozšiřovat „infrastrukturu NATO“ ani permanentní dislokace vojsk NATO na území Ukrajiny – tzn. model východoněmeckého sjednocení.) Kdyby politici chtěli, existovalo několik takových dobrých kompromisů na základě smluvních závazků a mezinárodního práva, které by nebyly ústupkem od mezinárodních principů, ani appeacementem. Ale nenavrhol je ani Západ, ovšem ani Rusko je ani nenavrholo, ba ani nezmínilo.

Nyní však již ohledně Ukrajiny Západ v čele s USA nemůže couvnout. Nikoli kvůli Ukrajině samotné, ale kvůli precedensu a signálu „máte zelenou, nebudeme vám stát v cestě“, který by to vyslalo Číně a dalším jednak ohledně územního revizionismu a invazí-anexí, a jednak ohledně zranitelnosti jaderným vydíráním. Nemohou ustoupit před vydíráním Ruska – byť jaderným. A kdyby Rusko opravdu provedlo „odstrašující“ jaderný úder, NATO by se ještě vymluvilo na princip Veta a výhradní misi obrany členů NATO, nikoli nečlenů, a zůstalo stát bokem – ale USA by nemohly nereagovat, což by zase z pohledu Ruska bylo jednak ponižující ignorování a zpochybnění jejich eskalační hrozby.

Je to hrana konce světa, do které nás přivedla jednak arogance a jednak nepromyšlené, impulsivní, agresivní a zbrklé jednání politiků. A celá série dlouholetých miskalkulací.

Kéž by současná krize přivedla politiky všech zúčastněných stran k centristickému prozření, že snaha o totální vítězství je šílenství vedoucí automaticky do záhuby. Že je nutné začít aktivně vstřícně hledat, jak protistranu nikoli ponížít a demonizovat – ale naopak jí dovolit a motivovat k ústupkům, ovšem při zachování si tváře a nenarušení precedensů a legitimních „červených linií“ zásadních pro každou stranu.

AUTOR: Jan Mrcasik

[ZDROJ](#)